

Maya og Lille Tut

På Regnbue Legepladsen





Maya vågnede op og så ud af vinduet. "Lille Tut," sagde hun, "i dag skal vi finde Regnbue-Legepladsen!" Hun tog nøglen til sin lille sorte bil og satte sig ind. Lille Tut hoppede op på passagersædet. "Er du klar til eventyr?" spurgte Maya. "Jeg er klar, men ved du virkelig godt hvordan man kører sådan en bil?" svarede Lille Tut. "Ja, det har min Baba lært mig, man skal bare trykke på knappen lige der" Maya trykkede på knappen "**Døøøn nøøøn**" sagde den lille sorte bil.



De kørte ud af indkørslen og ned ad den store vej. Maya havde hørt om Regnbue-Legepladsen fra de store børn - den lå langt væk bag den store skov, men ingen havde fortalt hende vejen. "Vi skal nok finde den" siger Maya beroligende til Lille Tut.



Pludselig så Maya en mørk skovsti foran sig. Træerne var høje og skygger dansede på jorden. Maya stoppede den lille sorte bil og følte sig lille og usikker.

"Jeg tror ikke jeg tør køre derind alene," hviskede Maya til Lille Tut.

Hun lukkede øjnene og huskede Baba's ord: "Jeg er så stolt af at være din Baba - du er både modig, klog og sjov, men også eftertænksom. Jeg tror på dig, og jeg ved at hvis du mærker efter helt i din mave, så vil du altid finde det rigtige svar"

Maya lagde hånden på maven og mærkede efter. Der var en varm, modigt følelse derinde. Hun åbnede øjnene og kørte den lille sorte bil ind i skoven.





Inde i skoven mødte de en stor gul gravemaskine, der gravede en tunnel gennem en kæmpe jordbakke. "Hej med jer" sagde den store gule gravemaskine med en dyb stemme, "vil i gerne køre gennem min tunnel?"



Maya og Lille Tut kørte den lille sorte bil gennem tunnelen og kom ud på den anden side, hvor en stejl bakke ventede. Maya kiggede op ad den lange, stejle bakke og rystede på hovedet.



"Min lille sorte bil kommer aldrig op ad den bakke," sagde Maya til Lille Tut. Hun følte sig lille og svag. Men så lukkede hun øjnene igen og huskede Baba's ord. Hun mærkede efter i maven - der var styrke derinde!



Lige da Maya og Lille Tut var klar til at prøve, kom en stor grøn traktor kørende. "Bruuuum Bruuuuum, har i brug for hjælp?" sagde den store grønne traktor med en dyb stemme, "Det er en meget stejl bakke, hvis i vil, så kan jeg skubbe din lille sorte bil!"



Sammen kom de op over bakken, hvor en bred å spærrede vejen. Maya kunne se Regnbue-Legepladsen på den anden side - den var smuk med farverige rutsjebaner og gynger. Men hvordan skulle hun komme over vandet?

"Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre," sagde Maya til Lille Tut, som svømmede rundt i vandet. Hun følte tårer der var på vej i øjnene. Men så huskede hun Baba's ord igen, lukkede øjnene og mærkede efter i maven. Svaret var der!



"Hjælp! Hjælp!" råbte
Maya. En høj rød
brandbil kom susende.
"Babu babuuu, frygt ej
for hjælpen er på vej!"
sagde den høje røde
brandbil med en stolt
stemme,



Brandbilen kørte dem så langt den kunne, men da vejen delte sig i to, og ingen kendte den rigtige vej, blev pigerne sat af. Maya vidste ikke hvilken vej der førte til Regnbue-Legepladsen. Hun kunne høre børnelatter og leg fra forskellige retninger.

"Hvilken vej skal jeg vælge?" spurgte Maya Lille Tut. Hun følte sig forvirret. Men så lukkede hun øjnene en sidste gang og mærkede efter i maven. "Jeg har det Lille tut! Hvis vi nu tænder for vores blinklys på bilen, så kan det være at nogen kommer og hjælper os!"





"Hej i to, har i brug for hjælp?" sagde den blanke blå politibil med en hjælpsom stemme. Maya forklarede situationen, og straks tændte politibilen sine blink "Wiuu wiuu wiuu, jeg kender vejen til Regnbue- Legepladsen. Følg mig!"



Maya og Lille Tut fulgte
den blanke blå politibil
den rigtige vej, og
pludselig var de der!
Regnbue-Legepladsen var
endnu smukkere end
Maya havde forestillet
sig - med farverige
rutsjebaner, gynger og
sandkasser.



"Jeg fandt vej helt alene," sagde Maya til Lille Tut, mens hun parkerede den lille sorte bil. "Jeg var modig, klog og eftertænksom - ligesom Baba sagde. Jeg troede på mig selv, og nu er vi her Lille Tut!"



Maya og Lille Tut
legede hele dagen på
Regnbue-Legepladsen.
Da solen begyndte at
gå ned, kørte de hjem
i den lille sorte bil -
og denne gang kendte
Maya vejen!